

Udskriftsdato: 21. december 2025

KEN nr 9783 af 06/06/2017 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om alder - stillingsopslag - medhold

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 2017-6810-17954

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om alder - stillingsopslag - medhold

J. nr. 2017-6810-17954

En mand født i 1989 klagede over et opslag, hvor der blev søgt efter en ”ung” medarbejder. Brug af ordene ”ung” og ”yngre” i stillingsopslag sidestilles med den situation, hvor en virksomhed søger efter en medarbejder med en bestemt alder. Virksomheden havde derfor handlet i strid med annonceringsbestemmelsen. Manden havde ikke søgt stillingen, og der var derfor ikke grundlag for at fastslå, om han som ansøger til en ledig stilling var blevet forskelsbehandlet på grund af sin alder. Afgørelsen blev truffet af nævnets formand.

Klagen drejer sig om påstået forskelsbehandling på grund af alder i forbindelse med, at indklagede søgte efter en ”ung” medarbejder.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Det var i strid med annonceringsbestemmelsen i forskelsbehandlingsloven, at indklagede i en stillingsannonce søgte efter en ”ung” medarbejder.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af Ligebehandlingsnævnets formand.

Sagsfremstilling

Den 2. marts 2017 annoncerede indklagede efter en distributionsmedarbejder til sit lagerteam. Det fremgår blandt andet af annoncen:

”Din profil

Du er en ung, smilende og energifyldt medarbejder, som kan lide at tage fat. Dette betyder, at du skal have en god fysik, Du skal have lagererfaring, gerne inden for pluk og pak af tekstilvarer med håndholdte stregkodelæsere. [...] Er du i besiddelse af et truckkort er det et plus, men ikke et krav. ”

Klager, der er født i 1989, har ikke søgt stillingen.

Klagen blev indbragt for Ligebehandlingsnævnet den 18. marts 2017.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at annonceringen er i strid med loven.

Der er ikke tale om ansættelse af en ungarbejder under 18 år til lavere løn, da det også fremgår af annoncen, at truckkort er en fordel. Man skal være over 18 år for at få truckkort, og indklagede søgte derfor en ung person over 18 år.

Andre personer, der sagtens ville kunne varetage stillingen, bliver valgt fra til fordel for en ung medarbejder.

Der er ikke et sagligt argument for, at stillingen skal besættes af en ung. Hvis indklagede i virkeligheden mente noget andet med ordlyden af annoncen, skulle de have skrevet det. At bruge ord som "ung" indikerer over for læserne af annoncen, at indklagede tillægger alder betydning ved besættelse af stillingen. Der vil derfor være personer, der ikke søger stillingen på grund af deres alder.

Klager var på tidspunktet for sit seneste indlæg i sagen 28 år. Han betragter som udgangspunkt ikke sig selv som ung længere. Han kan ikke få ungdomskort til offentlig transport, han er ikke ung bilist hos sit forsikringsselskab, og han betaler ikke gebyrer som "ung chauffør" ved leje af bil på en ferie eller varevogne på sit arbejde. Grænsen herfor er 25 år, og "ung" er derfor personer under 25 år.

Klager så annoncen i forbindelse med reel jobsøgning. Arbejdet ligger inden for klagers erhverv med transport og logistik. Han søgte ikke stillingen, idet han ikke ønsker at arbejde for en virksomhed med en sådan holdning.

Ligebehandlingsnævnet behandler klager i forbindelse med annoncering, uden at klager har søgt stillingen, så længe klager har retlig interesse. Klager henviser i den forbindelse til nævnets afgørelse med journalnummer 2016-6810-22290.

Klager er enig i, at han ikke kan tilkendes en godtgørelse, da han ikke selv har søgt stillingen. Formålet med klagen er ikke at få tilkendt godtgørelse.

Indklagede gør gældende, at sagen skal afvises fra behandling ved Ligebehandlingsnævnet. Subsidiært gør indklagede gældende, at klager ikke skal tilkendes en godtgørelse.

Indklagede ønskede med formuleringen "en ung, smilende og energifyldt medarbejder" udelukkende at signalere, at der var behov for en medarbejder med gåpåmod og frisk energi, og ikke at vedkommende skulle have en speciel alder.

Indklagede søgte en medarbejder med erfaring med lagerarbejde, hvilket ikke umiddelbart udelukker klager. Da klager dog ikke søgte stillingen, vurderede indklagede ikke, om han ville kunne opfylde stillingsbeskrivelsen.

Det fremgår af forarbejderne til lov om Ligebehandlingsnævnet § 1, stk. 6, at "Formålet med denne del af lovforslaget er, at Ligebehandlingsnævnet alene skal behandle en klage, hvis klager selv har været udsat for en handling eller en undladelse, som efter den pågældendes opfattelse udgør ulovlig forskelsbehandling. Hvis klager ikke har en sådan individuel og aktuel interesse i at få sagen prøvet ved Ligebehandlingsnævnet, skal sagen efter forslaget afvises af nævnet. Det vil således ikke længere være tilstrækkeligt til, at en person kan få behandlet en sag for Ligebehandlingsnævnet, at vedkommende alene har hørt eller læst om en handling eller undladelse, der angiveligt udgør ulovlig forskelsbehandling".

Da klager ikke søgte den opslåede stilling, har han ikke den fornødne retlige interesse i sagen for Ligebehandlingsnævnet.

Klager er desuden født i 1989 og må derfor anses for at være ung. Han ville derfor ej heller af denne årsag have haft den fornødne retlige interesse i sagens førelse, selv hvis han havde søgt stillingen.

Sagen skal derfor afvises fra Ligebehandlingsnævnet.

Til støtte for den subsidiære påstand gør indklagede gældende, at der ikke er hjemmel i forskelsbehandlingsloven til at tilkende klager godtgørelse på grundlag af en stillingsannonce.

Klager kan ikke tilkendes godtgørelse på grundlag af forskelsbehandling ved ansættelse, da han ikke har søgt den opslåede stilling. Dette er fastslået i flere af Ligebehandlingsnævnets afgørelser blandt andet i Ligebehandlingsnævnets afgørelse af 12. marts 2014 i sag. 2013-6810-42695 og i Ligebehandlingsnævnets afgørelse af 21. marts 2017 i sag 2016-6810-22290.

Klagen vedrører ikke et beskyttelsesværdigt formål efter Rådets direktiv 2000/78/EF. Der er på grund af klagers manglende ansøgning ikke tale om ”beskæftigelse og erhverv”, jf. principperne i EU-domstolens dom af 28. juni 2016 i sag C-423/15 præmis 34-36.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af alder efter lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet mv. (forskelsbehandlingsloven).

Det fremgår af forskelsbehandlingsloven, at det ikke ved annoncering må angives, at der til ansættelse søges eller foretrækkes personer af en bestemt alder.

En klage kan indbringes for Ligebehandlingsnævnet af den, der har retlig interesse i sagen.

Klager har oplyst, at han på tidspunktet for indklagedes annoncering var aktivt jobsøgende, og det må lægges til grund, at han på grund af indholdet af opslaget undlod at søge stillingen hos indklagede.

Klager har derfor en individuel og aktuel interesse i sagen.

Indklagede annoncerede efter en ”ung” medarbejder.

Ligebehandlingsnævnet har i afgørelse af 29. april 2015 (sag nr. 2015-6810-01556) og i afgørelse af 6. april 2016 (sag nr. 2015-6811-41083) vurderet, at brugen af ordene ”ung” henholdsvis ”yngre” i stillingsopslag må sidestilles med den situation, hvor en virksomhed søger efter en medarbejder med en bestemt alder.

Indklagede har derfor handlet i strid med annonceringsbestemmelsen.

Klager får derfor medhold i denne del af klagen.

Forskelsbehandlingsloven giver ikke mulighed for at tilkende godtgørelse i anledning af overtrædelse af forbuddet mod annoncering efter personer af en bestemt alder.

Klager har ikke søgt stillingen. Der er derfor ikke grundlag for at fastslå, om han som ansøger til en ledig stilling er blevet forskelsbehandlet på grund af sin alder.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 3, om nævnets kompetence
- § 1, stk. 6, om retlig interesse
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Forskelsbehandlingsloven

- § 1, stk. 1-3, om lovens anvendelsesområde
- § 2, om forbud mod forskelsbehandling
- § 5, om annoncering
- § 7, stk. 1, om godtgørelse

<2017-6810-17954>